

POTOCZEK (9) *sb m*

Oba o oraz e jasne.

sg N potoczek (4). ◇ *G* potoczka (1). ◇ *A* potoczek (3). ◇ *I* potoczki(e)m (1). ◇ [*L* potoczku. ◇ *pl A* potoczki.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde także XVII w.

Dem. od „potok” ‘zbiornik płynącej wody’ (9) :

a. *Od znac. podstawowego; rivulus, rivus JanStat (8) : [pisała królowa Saba do Salomona:] iż widzyáá v niego iedno drzewo ktore leżało przez potoczek błotny/ ná którym drzewie ma być ieden ławný człowiek vkrzyżowan BielKron 78, 398v; [OtwinWypis 198; Drugi młyn dictus Wynek na tymże potoczku LustrSand 230].*

W porównaniu (1): potrefi pod gorą gaiek Káztánowy/ Z niego bieży potoczek iáko Kryfztałowy. RejWiz 142v.

Wyrażenie: »mały potoczek« (1): pod Królem też łámy m gdy iechał przez mały potoczek Koń żywotny [...] padł y vtonął w trofze wody StryjKron 672.

Szereg: »rzeka albo potoczek« = fluvius seu rivulus a. rivus JanStat [szyk 3:1] (4): A tákowa rzéká álbo potoczek ma bydź zá gránice miáná: która rzéká álbo potoczek/ ielli opuściwłszy piérwłzé rzeczyłko/ przez inłzé mieyłcá łwoie łzćie y płynienie obróci/ tedy [...] SarnStat 466, 466 [3 r.].

[Przen [czego]: Mogł bym y cały dzień o tym mowić/ á włzyłtkie potoczki náuk Kácerłkich iednym Słonce m Kosćielnym wyłufzyć HerbutArt 16 (Linde).]

b. *Od znac. „kanał” [czego (= skąd płynący)] (1) : ktorzy [hetmani oblegający Jeruzalem] woýłko położyli nád potoczkiem łtawku wirzchniego [cf 4.Reg 18/17] v drogi/ gdzye tám wodę odięli miáłtu. BielKron 89.*

Synonimy: 1. rzeczka, strumyczek, strumyk, strumyszczeł.

KW, ZCh